

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie
PERSCOMMUNIQUÉ nr. 136/17
Luxemburg, 20 december 2017

Arrest in zaak C-434/15
Asociación Profesional Elite Taxi/Uber Systems Spain SL

De door Uber geleverde dienst om met particuliere bestuurders in contact te treden valt onder „diensten op het gebied van het vervoer”

De lidstaten kunnen dus de voorwaarden vaststellen waaronder deze bemiddelingsdienst kan worden geleverd

Het elektronisch platform Uber levert, via een smartphoneapp, een dienst waarmee particuliere bestuurders die hun eigen voertuig gebruiken, tegen betaling in contact worden gebracht met personen die een stadstraject willen afleggen.

In 2014 heeft een beroepsvereniging van taxibestuurders van de stad Barcelona (Spanje) een vordering ingesteld bij de Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona (handelsrechter Barcelona, Spanje). Zij verzocht deze rechter vast te stellen dat de activiteiten van Uber Systems Spain – een vennootschap verbonden met Uber Technologies Inc. (hierna samen: „Uber”) – misleidend zijn en oneerlijke mededinging vormen. Noch Uber Systems Spain noch de particuliere bestuurders van de betrokken voertuigen beschikken immers over de licenties of vergunningen als bepaald in de stadsregeling voor taxi's van Barcelona. Om na te gaan of de praktijken van Uber als oneerlijk en inbreukmakend op de Spaanse mededingingsregels kunnen worden beschouwd, moet volgens de Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona worden nagegaan of Uber al of niet over een voorafgaande administratieve vergunning dient te beschikken. Daartoe moet volgens die rechter worden bepaald of de door deze vennootschap geleverde diensten moeten worden beschouwd als vervoerdiensten, als diensten van de informatiemaatschappij of als een combinatie van deze twee soorten diensten. Het hangt volgens die rechter immers van de gekozen kwalificatie af of Uber de verplichting kan worden opgelegd om over een voorafgaande administratieve vergunning te beschikken. De verwijzende rechter meent in het bijzonder dat de praktijken van Uber niet als oneerlijk zouden kunnen worden beschouwd als de betrokken dienst onder richtlijn betreffende diensten op de interne markt¹ of onder de richtlijn inzake de elektronische handel² zou vallen.

In zijn arrest van vandaag oordeelt het Hof dat een bemiddelingsdienst, zoals hier aan de orde, waarmee particuliere bestuurders die hun eigen voertuig gebruiken, door middel van een smartphoneapp tegen betaling in contact worden gebracht met personen die een stadstraject willen afleggen, moet worden beschouwd als onlosmakelijk verbonden met een vervoerdienst en derhalve dient te worden gekwalificeerd als een „dienst op het gebied van het vervoer” in de zin van het Unierecht. Een dergelijke dienst moet dus worden uitgesloten van de werkingssfeer van het vrij verrichten van diensten in het algemeen, van de richtlijn betreffende diensten op de interne markt en van de richtlijn inzake de elektronische handel.

¹ Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (PB 2006, L 376, blz. 36).

² Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt („richtlijn inzake de elektronische handel”) (PB 2000, L 178, blz. 1). Voor de definitie van „dienst van de informatiemaatschappij” verwijst richtlijn 2000/31 naar richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (PB 1998, L 204, blz. 37), zoals gewijzigd bij richtlijn 98/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 juli 1998 (PB 1998, L 217, blz. 18).

Daaruit volgt dat het, in de huidige stand van het Unierecht, aan de lidstaten staat om, met inachtneming van de algemene regels van het VWEU, de voorwaarden vast te stellen voor het leveren van die diensten.

Het Hof oordeelt om te beginnen dat **de door Uber geleverde dienst zich niet laat herleiden tot louter een bemiddelingsdienst** die erin bestaat dat door middel van een smartphoneapp een particuliere bestuurder die zijn eigen voertuig gebruikt, in contact wordt gebracht met een persoon die een stadstraject wil afleggen. In deze situatie creëert de aanbieder van deze bemiddelingsdienst immers tegelijkertijd een aanbod van stadsvervoerdiensten die hij, met name door middel van IT-instrumenten, toegankelijk maakt en waarvan hij de algemene werking organiseert ten behoeve van personen die op dat aanbod wensen in te gaan om een stadstraject af te leggen. Het Hof merkt dienaangaande op dat de door Uber verschaftte smartphoneapp een noodzakelijk instrument is voor zowel de bestuurders als de personen die een stadstraject wensen af te leggen. Het beklemtoont tevens dat Uber een beslissende invloed uitoefent op de voorwaarden waaronder die bestuurders hun diensten verrichten.

Bijgevolg is het Hof van oordeel dat **deze bemiddelingsdienst moet worden beschouwd als een integrerend deel van een dienstenpakket waarvan het hoofdelement bestaat in een vervoerdienst, en dus moet worden gekwalificeerd als „dienst op het gebied van vervoer”** en niet als „dienst van de informatiemaatschappij”.

Volgens het Hof is de richtlijn inzake de elektronische handel bijgevolg niet van toepassing op een dergelijke bemiddelingsdienst en valt deze dienst evenmin onder de richtlijn betreffende diensten op de interne markt. Om dezelfde reden valt hij niet onder de vrijheid van dienstverrichting in het algemeen, maar onder het gemeenschappelijke vervoersbeleid. Diensten van niet-collectief stadsvervoer en diensten die daarmee onlosmakelijk zijn verbonden – zoals de door Uber geleverde bemiddelingsdienst – hebben evenwel niet geleid tot regelgeving op grondslag van dit gemeenschappelijke beleid.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106